

ਬਕਾਇਆ ਬਕਾਇਆ, ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਬਕਾਏ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਮੁੜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਨੁਮਾਨਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

(11) ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲਵਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਵਿਆਜ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇਸ ਅਨੁਪਾਤਕ ਰਾਹਤ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 12.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। 1973 ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 12.3(ਏ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਰਾਬਰ ਕਿਸ਼ਤ ਜਾਂ ਜ਼ਮੀਨੀ ਕਿਰਾਇਆ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਸਿਰਫ ਕਿਉਂਕਿ ਜੁਲਾਈ, 1999 ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਅਲਾਟੀਆਂ ਨੂੰ ਵਿਆਜ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਮ.ਐਮ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ.ਜੇ.

ਸਰਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ

ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2005 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 16241

7 ਮਈ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਆਰਟ. 226—ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਸਜ਼ਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1971—ਰਜਿ. 8 ਅਤੇ 10—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੇ ਦੋਸ਼—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਵਾਦਿਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਵਾਲਾ—ਬੋਰਡ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਦੋ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾ ਰਿਹਾ ਹੈ—ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ—ਲਈ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ - ਆਰਡਰ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ - ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ।

ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ. ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5) 'ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੇਸ਼- ਪੱਤਰ ਵਿਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੋਸ਼ਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ, ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ' ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(3) ਤੋਂ 8(24) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(1)(b) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੯)

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਏ.ਡੀ.ਐਸ.

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਐਚ.ਐਸ.

ਨਿਰਣਾ

ਐਮ.ਐਮ ਕੁਮਾਰ, ਜੇ.(ਓਰਲ)

(1) ਤਤਕਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇੰਜਨੀਅਰ-ਇਨ-ਚੀਫ਼, ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਸ਼ਨ (ਵੈਸਟ), ਪੀਐਸਈਬੀ, ਬਠਿੰਡਾ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 1 ਅਗਸਤ, 2005 (ਪੀ-3) ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੈ। ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਨਾ ਵਾਧੇ ਬਿਨਾਂ ਭਵਿੱਖ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਰੋਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਸ ਕੋਲੋਂ 10

ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ। 15,47,151 ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ 4 ਦਸੰਬਰ, 2002 ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਮੌਤ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2006 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਹੋ ਗਈ ਸੀ।

(2) ਕੇਸ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 22 ਮਈ, 1979 ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਬੋਰਡ') ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। 7 ਜੂਨ, 1991 ਨੂੰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੀਵਾਨੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੀਵਾਨੀ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੱਜ 1st ਕਲਾਸ, ਮੁਕਤਸਰ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਉਸਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ 10 ਨਵੰਬਰ, 1993 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਰਾਹੀਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ 21 ਅਪ੍ਰੈਲ, 2004 ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਸਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਐਡਵਾਈਸ ਨੰਬਰ 81 'ਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਤੌਰ 'ਤੇ 6,39,158 ਰੁਪਏ ਦਿੱਤੇ, ਜੋ ਕਿ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਖਾਤੇ ਪੀਡੀਸੀਓ ਬਣ ਗਏ ਸਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਆਡਿਟ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰੁਪਏ ਦੀ ਜਾਅਲੀ ਰਿਫੰਡ ਕੀਤੀ। ਅਣਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 9,28,241 ਰੁਪਏ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਡਬਲ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ 2,10,895 ਰੁਪਏ। ਇਹ ਵੀ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਪਰਵਾਸੀ ਭਾਰਤੀਆਂ ਦੇ ਟੈਰਿਫ ਨੂੰ ਹੋਮ ਟੈਰਿਫ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਕੇ ਅਤੇ ਲੋਡ ਵਧਾ ਕੇ/ਘਟਾ ਕੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 2 ਜੁਲਾਈ, 2003, 1 ਸਤੰਬਰ, 2003 ਅਤੇ 19 ਅਗਸਤ, 2003 ਦੀਆਂ ਚਿੱਠੀਆਂ ਦਾ ਵੀ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਬੋਰਡ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਕਰਮਚਾਰੀ (ਦੰਡ ਅਤੇ ਅਪੀਲ) ਨਿਯਮ, 1971 (ਸੰਖੇਪ ਲਈ, 'ਨਿਯਮ') ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 8 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 (ਪੀ-2) ਨੂੰ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਆਪਣਾ ਜਵਾਬ ਦਾਇਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਸੁੰਦਰ ਰਜਿਸਟਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਲੈਂਦਾ, ਉਹ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇਗਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਸ੍ਰੀ ਮਨਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਐਲ.ਡੀ.ਸੀ. ਕੋਲ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਖੁਦ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਕਰਕੇ ਰਜਿਸਟਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਬਹਾਨੇ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਏ ਗਏ। 8 ਅਕਤੂਬਰ, 2004 (ਪੀ-2) ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਵਿਵਾਦ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਦੰਦਾਂ ਅਤੇ ਨਹੁੰ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਬੋਰਡ ਨੇ 1 ਅਗਸਤ, 2005 (ਪੀ-3) ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ:-

"ਜਦੋਂ ਕਿ, ਅਨੁਸ਼ਾਸਨੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਆਪਣੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ (ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ?) ਜਦਕਿ, ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਫੀਲਡ ਅਫਸਰਾਂ ਅਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-ਇਨ-ਚੀਫਡਿਸਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। (ਪੱਛਮੀ), ਬਠਿੰਡਾ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਚ ਦੋਸ਼ੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਦੋਂ ਕਿ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-ਇਨ-ਚੀਫਡਿਸਟਰੀਬਿਊਸ਼ਨ (ਪੱਛਮੀ), ਬਠਿੰਡਾ ਨੇ ਉਕਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾ ਕੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਦੋ ਸਾਲਾਨਾ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਰੋਕ-ਟੋਕ ਰੋਕ ਕੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

ਭਵਿੱਖੀ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੇ ਇਲਾਵਾ। ਉਸ ਕੋਲੋਂ 15,47,151 ਰੁ.

ਉਪਰੋਕਤ ਅਨੁਸਾਰ ਸ੍ਰੀ ਸਰੂਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ, ਯੂ.ਡੀ.ਸੀ. ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਐਰੀ ਵਾਲਾ ਦੇ ਦੋ ਸਲਾਨਾ ਇੰਕਰੀਮੈਂਟਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ 10000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। 15,47,151 ਹੈ।

ਇਹ ਇੰਜੀਨੀਅਰ-ਇਨ-ਚੀਫ਼/ਵੰਡ (ਪੱਛਮੀ), ਬਠਿੰਡਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ।"

(4) ਜਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ 2006 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪੈਂਡਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ 10 ਨਵੰਬਰ, 2006 ਨੂੰ ਸੀ.ਐਮ. ਨੰਬਰ 18823 ਆਫ਼ 2006 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(5) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5) ਅਤੇ 10 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:-

(6) 5) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ:-

(a) ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇ ਅਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਿਯਮ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iv) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਓ:-

ਜਾਂ

(aa) ਤੋਂ (cc) XXX XXX XXX

XXX XXX XXX"

XXX

XXX

"10. (1) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 9 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5)(a) ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iv) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਿਯਮ 5 ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ:-

(a) ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਬਾਰੇ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ

ਇਲਜ਼ਾਮ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਲਏ ਜਾਣ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣਾ ਜੋ ਉਹ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ;

(b) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (3) ਤੋਂ (24) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾਉਣਾ, ਹਰੇਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਜਾਂਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ;

(c) ਧਾਰਾ (a) ਅਧੀਨ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਅਤੇ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੀ ਗਈ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ;

(d) ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ 'ਤੇ ਇੱਕ ਖੋਜ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਾ।

(2) ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਗੇ:-

- (i) ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ;
- (ii) ਉਸ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ;
- (iii) ਉਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੈ;
- (iv) ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਸਬੂਤ;
- (v) ਨਿਯਮ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਬੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ;
- (vi) ਕੇਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਹਨ। ”

(6) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦਾ ਇੱਕ perusal of Regulation 10 of the Electricity Regulation Act, 1956 ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ 10(1)(a) ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ (i) ਤੋਂ (iv) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਆਰਡਰ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। . ਇਹ ਸੋਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਉਸ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਹੈ। ਉਸ ਨੂੰ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੇਣਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੋ ਕਿ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(1) ਦੁਆਰਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦਾ ਜਵਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਉਸੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਧਾਰਾ (i) ਤੋਂ (iv) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ।

(7) ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 5 ਦੇ ਆਯਾਤ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:-

“5. ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ:-

ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ

- (i) ਨਿੰਦਾ; (ਪੀ-8)
- (ii) ਉਸ ਦੀਆਂ ਤਰੱਕੀਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ;
- (iii) ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਕੇ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹੋਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿੱਤੀ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਜਾਂ ਕੁਝ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਸਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ;
- (iv) ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਤਨਖਾਹ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ।

ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਸਜ਼ਾਵਾਂ

(v) ਤੋਂ (ix) XXX XXX XXX

XXX XXX XXX”

(8) ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 5 ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਾਮੂਲੀ ਜੁਰਮਾਨੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ 'ਤੇ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ' ਲਗਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਹੋਰ ਨਹੀਂ। ਸਵਾਲ ' ਰੇਸ ਇੰਟੀਗ੍ਰਾ ' ਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨਾਂ' ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕਈ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ **ਰਾਮ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (1) ਦੇ ਕੇਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ; ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ**

(1) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 792

ਬਨਾਮ ਡਾ. ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਚੋਪੜਾ, (2) ; ਅਤੇ ਡਾ ਪੀ ਕੇ ਮਿੱਤਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (3)। ਡਾ. ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਚੋਪੜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਏ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਹੁਕਮ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ 'ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੇ ਉਸ ਨਿਯਮ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜੋ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਡਾ. ਪੀ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਖਲ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਦੇ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਡਾ. ਪੀ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 2 ਤੋਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"2. ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਜੇ.ਐਲ. ਗੁਪਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਆਰਡਰ ਐਨੈਕਸਰ ਪੀ-16 ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਜਵਾਬ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਰਡਰ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਸਕੈਚੀ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੇ **ਰਾਮ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, 1968 SLR 792 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਭਗਤ ਰਾਜਾ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ** ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੁਝ ਸਮਾਨ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ. ਏਆਈਆਰ 1967 ਐਸਸੀ 1606, ਨੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਸਮੇਂ ਕਾਰਨ ਦੇਣਾ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਅਰਧ ਨਿਆਂਇਕ ਸੀ। ਪੀ.ਸੀ. ਜੈਨ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਅਪੀਲੀ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਪਰ ਇੱਥੇ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਅਸਲ ਪੱਖ 'ਤੇ ਹੈ। **ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡਾ. ਆਰ.ਕੇ. ਚੋਪੜਾ, 1978 (1) ਆਈਐਲਆਰ 1** ਵਿੱਚ , ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਪੀਸੀ ਜੈਨ, ਜੇ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਮੇਰੇ ਮਨ ਵਿਚ, ਭਗਤ ਰਾਜੇ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਦਾ ਹੁਕਮ ਮੂਲ ਪੱਖ ਤੋਂ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਤੀ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਿਨਾਂ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸਸ਼ਿਧਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਰਿਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਰਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤੀ ਪੂਰਵ-ਨਜ਼ਰ, ਉਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਤੋਂ ਸੁਧਾਰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਾਢੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਹੁਕਮ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਤੀਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੰਚਤ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਾਲ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੇਰੇ ਦਿਮਾਗ ਵਿੱਚ , ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਮਨ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿਵੇਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਬੋਲਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ।

ਇਹ ਸੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਉਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਰਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਬੰਧਤ ਦੇ ਗੋਲਿਆਂ ਲਈ ਅਖਾੜਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਿੰਨ੍ਹਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪਰਛਾਵੇਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪਰ ਅੰਤਮ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਟਾਉਣ ਲਈ ਉੱਚਤਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।

(9) ਜਦੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ 1 ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਪਾਠ ਵਿਚ ਜਵਾਬ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਹ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। ਜਵਾਬ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਉਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਖਾਮੀਆਂ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਮ ਦਾਸ ਚੌਧਰੀ (ਸੁਪਰਾ), ਡਾ: ਰਾਮ ਕਿਸ਼ਨ ਚੋਪੜਾ (ਸੁਪਰਾ) ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਈ ਹੈ। ਅਤੇ ਡਾ.ਪੀ.ਕੇ. ਮਿੱਤਲ (ਸੁਪਰਾ)। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5) 'ਵਿਚਾਰ ਕਰੋ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਣੇ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਯੋਗ ਹੁਕਮ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਦਿਖਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਟੱਲ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਟੱਲ ਆਰਡਰ ਖੋਜਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ 'ਚੰਗੇ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਰਨ' ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੋਸ਼ੀ ਸੀ।

ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਚਾਰਜ। ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਤੈਅ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਮਾਮੂਲੀ ਜ਼ੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ, ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਯਮ 8(3) ਤੋਂ 8(24) ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਕੇ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 10(1)(b) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਰਡਰ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 8(5) ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ।

(10) 1 ਅਗਸਤ, 2005 (ਪੀ-3) ਨੂੰ ਲਿਖਤੀ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਹੱਕਦਾਰ ਹਨ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦੀ ਤੁਸਦੀਕਸ਼ਦਾ ਕਾਪੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਇਸ ਦੀ ਗਣਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਰ੍ਹੋਪਦਰ ਸਿੰਘ (ਮਿਤਕ ਤੋਂ) ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਾਰਸਾਂ ਨੂੰ ਭਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਐਮ. ਐਮ. ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਰਾਜੇਸ਼ ਬਿੰਦਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਤੋਤਾ ਸਿੰਘ- ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਅਤੇ

ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

2005 ਦਾ CWP ਨੰਬਰ 187999

17 ਮਈ, 2007

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950 - ਕਲਾ. 226—ਮੁੱਖ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ, 1972, ਭਾਗ I, ਪਾਰਟੀ —
ਰੈਗੂ. 7.3—ਮੁਅੱਤਲੀ — ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਸ਼ੀਟ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ— ਕੀ
ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿਚ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ — ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਹਾਂ।
ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ
ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 1972 ਦੇ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 7.3 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (2) ਅਤੇ (4) ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਸ ਨੂੰ
ਪੋਟੈਂਟ ਬਣਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਮੁਅੱਤਲੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ
ਅਜਿਹਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਪੂਰੀ ਤਨਖਾਹ ਅਤੇ ਭੱਤਿਆਂ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਆਦਰ.
ਮੁਅੱਤਲੀ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸਾਰੇ ਇਰਾਦਿਆਂ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਡਿਊਟੀ ਅਵਧੀ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ
ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੬)